

భూదేవి నింగిని చేరిందా అన్నట్లు ఆకాశమంతా నీలి సముద్రంలా పరచుకుని అద్భుతంగా ఉంది. ఆ అందమైన దృశ్యాన్ని చూడటానికి రెండు కళ్ళూ చాలవనిపిస్తోంది. పూలు కోదామని వచ్చిన "ధృతి" వాటి సంగతే మరిచినట్లు అటే దృష్టిని సారించింది.

ఏదో నమ్మలేని నిజాన్ని చూస్తున్నట్లు హృదయం ఉప్పొంగింది. ప్రకృతిలో ఎన్ని వింత అందాలు దాగున్నాయి అని ఆశ్చర్యపోయేంతలో అంతా మారిపోయింది. అప్పటి దాకా పరుగులెత్తిన నదికి ఆనకట్ట వేసి నట్లు అంత ప్రశాంతంగా ఎలా మారి పోయింది. ?

అర్థం కానట్లు అలా చూస్తుండి పోయింది.

“ధృతి పూలు తెస్తున్నావా? పూజకు వేళవుతోంది” అమ్మ మధురిమ పిలుపుతో “ఆ వస్తున్నానమ్మా! “అంటూ చక చకా మలై పూలును కోసి పూలసజ్జలో వేసుకుని లోపలికి పరుగెత్తింది.

నాన్నా! ఇవిగోండి పూలు” అంటూ అందించింది తండ్రి ధర్మతేజకు . అందరి దేవుళ్ళతో అలరారుతున్న పూజ గిదిలో పూజ చేసు కుంటున్న తండ్రిని చూడటం కూడా చాలా ఇష్టం

ఆమెకు .

అయిన ప్రతిమలన్నిటికీ పూలు పెడుతుంటే చూస్తు ఉండిపోయింది. పూలను అలంకరించుకుని దేవుళ్ళంతా కళకళలాడిపోతున్నాడు.

"తెల తెలవారుతున్న వేళ నిర్మలంగా ఉన్న వాతావరణంలో వినిపించే శ్లోకాలు ఎంతో ప్రశాంతతను చేకూరుస్తాయి అనుకుంది మనసులో"

తెల తెలవారుతున్న వేళ నిర్మలంగా ఉన్న వాతావరణంలో వినిపించే శ్లోకాలు ఎంతో ప్రశాంతతను చేకూరుస్తాయి అనుకుంది మనసులో

నిండు ముత్తైదువలా ఉన్నతల్లిని ఒకసారి కళ్ళోనిండా నింపుకుని |లోపలికి వెళ్ళింది ధృతి

అలా వెళుతున్నకూతురిని చూస్తూ 'ఈ రోజు బి.టేక్ లో చేరుతోంది. కాలేజీలో ఎలా ఉంటుందో ఏమో అన్న మీమాంస మనసులో ఉన్నా బయట పడనివ్వటం లేదు. మొదట్లో అలానే ఉంటుంది. ఆ తర్వాత అలావాటయి పోతుంది “ఏం భయం లేదే !” అని కిరణ్ రాత్రి చెప్పటం కూడా వినిపించింది! నిజంగానే అన్నిటికీ భయపడాల్సిన రోజులవి.

★★★★★

“ధృతి బయలుదేరదామా ?
“అన్న కిరణ్ అన్నయ్య పిలుపుతో
“వస్తున్నానన్నయ్యా!” అంటూ

యలవర్తి అనూరాధ

వచ్చి బండి మీద అతని వెనుక కూర్చుంది .రోడ్డు మీద పోయే వాహనాలును చూస్తుంటే అవి కుడా తన ఆలోచనల్లానే వేగంగా పరిగెడుతున్నాయి అనిపించింది .

" అన్నయ్య రాగింగ్ ను నిషేధించారంటారు , మరి ఆత్మహత్యలు, వేధింపులు ఎలా జరుగుతున్నాయి?!! "

“అన్నయ్య రాగింగ్ ను నిషేధించారంటారు , మరి ఆత్మహత్యలు, వేధింపులు ఎలా జరుగుతున్నాయి?!!”

“నీకు తెలియనిది ఏముంది రా ? డబ్బుతో చట్టం కళ్ళు కప్పుతారు. నిజాన్ని అబద్ధాలు చేసేస్తారు. అబద్ధాలను విజాన్ని చేసేస్తారు. న్యాయం చెయ్యాల్సిన కోర్టులోనే అన్యం జరిగితే ఎలారా ?అదే కదా మన ప్రారబ్ధం , అందరూ నీతిగా నిలబడితే ఈ ఘోరాలు ,నేరాలు ఎందుకు జరుగుతాయి ? “

“మరి మనమేమీ చెయ్యలేమా?”

“ఎందుకు చెయ్యలేం?
మనకెందుకు అనే నిర్లిప్తతను
వదిలిపెట్టాలి. ఎదిరించగల ధైర్యం
తెచ్చుకోవాలి. అవి రెండూ ఉంటే
ఏదైనా సాధించ వచ్చు”

“పరిస్థితులకు భయపడితే అంతా
అనర్థమేగా! అసలు అవేలేకుండా
చేస్తే ఎంత బాగుంటుందో ??”

“అందరూ ఆశించేది అదే. కానీ
జరిగేది, జరుగుతున్నది అంతా
వేరు “

**" అదే కదా మొన్నే వైద్య
విద్యార్థిన్ని సీనియర్ల వేధింపుల
వల్లే చనిపోయిందని వార్తలలో
కూడా చూసాం కదా అన్న-
య్యా!"**

“అదే కదా ,మొన్నోవైద్య
విద్యార్థిన్ని సీనియర్ల వేధింపుల వల్లే
చనిపోయిందని వార్తలలో కూడా
చూసాం కదా అన్నయ్యా!”

“వాళ్ళ నాన్న ఎస్ ఐ అయ్యి
కూడా ఏమీ చెయ్య లేకపోయాడు.
ప్రయత్నం మాత్రం ఆపలేదు.
కానీ కొన్నాళ్ళే ఈ వార్తలు. ఆ
తర్వాత ఏమయిందో ఎవరికీ
తెలియదు. డబ్బుతో ఛానెల్స్ నోరు
నొక్కేస్తారు.”

“పాపం అన్నయ్యా! దీని వలన
ఎందరో అమాయకులు బలి
అయిపోతున్నారు. సరదాగా
చేసుకోవల్సిన దాన్ని కిరాతకంగా
మార్చి ఆనందం పొందటమేమిటో

నాకర్థం కాదు.”

“అది ఆనందం కాదే. పైశాచిక
ఆనందం “

“ నువ్వు చెప్పండి అక్షరాల నిజం”

“పిల్లలను ఎంత కష్టపడి పెంచి
ఉంటారు “

“అవును. చేతి కంది వచ్చే సమయంలో
ఇలా చనిపోవటం . అది ఎవరో
చంపేసి ఆత్మహత్యగా పరిగణించే
టట్లు చెయ్యటం దారుణం కదా ?”

“ఇప్పుడు సమాజంలో
జరుగుతున్నవన్నీ ఇలాగే ఉన్నాయి?
వింటుంటే భయం వేస్తుంది.”

“ ఏ భయం లేదు. ఈ కాలేజీలో
రాగింగ్ తక్కువే . అందుకే నిన్ను
ఇక్కడ చేర్చాను “

“నాకేమి భయం లేదు, కాకపోతే కాస్త
గుబులుగా ఉంది. అంతే !”

**" అదే అక్కర్లేదు అంటున్నాను . నిన్నే
చెప్పానుగా యాంటీ ర్యాగింగ్ హెల్ప్
లైను ఉంది, అవసరమైతే సంప్ర
దించ వచ్చు, చేసిన వాళ్ళ పేర్లు
కూడా తెలియవు "**

“అదే అక్కర్లేదు అంటున్నాను . నిన్నే
చెప్పానుగా యాంటీ ర్యాగింగ్ హెల్ప్
లైను ఉంది, అవసరమైతే సంప్రదించ
వచ్చు , చేసిన వాళ్ళ పేర్లు కూడా
తెలియవు “

“ఓకే! అన్నయ్యా!”

“ఏం భయపడకు. ధైర్యంగా వెళ్ళు.
మా చెల్లి అలానాటి రూన్స్ లక్ష్మీ
స్థాయిలో ఉండాలి ఎప్పుడూ”

ఎదురుగుండా కనిపిస్తున్న
“విద్యా జ్యోతి ఇంజనీరింగ్ అండ్
టెక్నాలజీ “అని రాసిన బోర్డును
చూస్తూ

“అలాగే! బాయ్ అన్నయ్యా!”అని
టాటా చెప్పి స్థిరత్వం తో కూడిన
అడుగులతో కాలేజీలో అడుగు
పెట్టింది ధృతి .

మొదటి సారి అమ్మా. నాన్నతో
వచ్చింది. అప్పుడు అంతా కొత్తగా
ఉంది. ఆ రోజు ఫీజు కట్టడం
లాంటివి చేసుకున్నారు...

మళ్ళీ ఈ రోజే రావటం,

ఎదురుగా సీనియర్ల గుంపు
కనిపించింది. అంతవరకూ
రాగింగ్ గురించి చదివిన
అనుభవాలు అన్నీ కళ్ళ ముందు
కనబడ్డాయి.

అయినా చూడనట్లు
వెళ్ళబోయింది.

“ఆగమ్మాయి” అని ఆపేసాడు
ఒకతను. ఉంగరాల జుట్టు పక్షి
గూడు లా ఉంది .నిజంగా పక్షులు
వాటిని చూస్తే కాపురం పెట్టేసినా
ఆశ్చర్యపోనక్కర్లేదు.

తన ఆలోచనకు రాబోతున్న
నవ్వును బలవంతంగా పెదాల

క్రిందగా దాచేసి వెళ్లి వాళ్ళు ఎదురుగా నిలబడింది

“అనుకున్నది ఒకటి అయ్యింది ఒకటి ,బోల్తా కొట్టినిలే బుల్ బుల్ పిట్ట పాట పాడు “అన్నాడు వాళ్ళలో ఒకడు

“అది నాకు తెలియదు అన్నది” కాస్త భయం నటిస్తూ

‘తెలిసేదేమిటి ? గూగుల్ కొట్టు సెల్ ఉందిగా”

“వీళ్లకింత పాత పాట ఎలా తెలిసింది? తనకయితే అమ్మ పాటలు వినటానికి పెట్టుకుంటుంది కాబట్టి తెలుసు. మరి ఇతనికో..

వాళ్ళ అమ్మ కూడా మా అమ్మలాగేనేమో!

“ఆమె అలోచనలో ఉండగానే అతను పాడేసి వెళ్ళిపోయాడు.

సన్నగా నాజుకుగా లతలా ఉన్న ఆమెను, ఆమె తీరైన కళ్ళను చూస్తూ భరతనాట్యం చెయ్యి అన్నాడు మరొకడు

అమ్మ చిన్నప్పుడే నేర్పించటంతో అది పెద్ద విషయం కాదు. కాని తను వేసుకున్న పంజాబీ డ్రెస్ వంక ఒక సారి చూసుకొంది.

“పరవాలేదులే చెయ్యి”అన్నాడు ఆమె ఉద్దేశం గ్రహించినట్లే.

చక చకా నాలుగు స్పెష్టలు వేసింది.

నవ్వుతూ ‘వెళ్ళు” అన్నాడు.

ఈ ఒక్క రోజే రాగింగ్.రేపే ఫ్రే పేర్స్ దే ఇంత సులభంగా బయటపడుతుందని తాను ఊహించలేదు

“ఇలా ఎప్పుడూ గుర్తు పెట్టుకుని, నరదాగా నవ్వు తున్నట్లు ఉండాలి కానీ, ప్రాణాలు తీసుకొనేంత భీకరంగా ఉండేట్లు ఉంటే దీన్ని నిషేధించాల్సిందే.”

ఇలా ఎప్పుడూ గుర్తు పెట్టుకుని, నరదాగా నవ్వు తున్నట్లు ఉండాలి కానీ, ప్రాణాలు తీసుకొనేంత భీకరంగా ఉండేట్లు ఉంటే దీన్ని నిషేధించాల్సిందే.

అసలు రాగింగ్ ని బ్యాన్ చేసారు అంటారు. మరి ఇవేమిటో అని మనసులో ప్రశ్న ఉదయిస్తున్నా వడి వడి గా తన రూమ్ వైపు నడిచింది.

అక్కడ హాలులో మీటింగ్ అయ్యాక ఎవరి క్లాసుల్లోకి వాళ్ళు వెళ్ళారు .

మొదటి బెంచి ఖాళీగా ఉండటంతో అక్కడే కూర్చుంది. ఎప్పుడూ అలా కూర్చోవటమే తన అలవాటు కూడా!

‘ప్రవాహ’ ప్రక్కనమ్మాయి స్నేహ పూర్వకంగా చేయి చాచింది.

“ ధృతి ” అంది ఆ చేతిని అందుకుంటు , ఆ స్నేహం ముందు ముందు మరింత ధృఢ పడుతుందని అప్పుడు వాళ్లకు తెలియదు . భవిష్యత్తు ముందే మనిషికి

తెలిస్తే ఇంకేమన్నా ఉందా??

చుట్టూ కలయ చూసింది ,అమ్మాయిలు 21 మంది అబ్బాయిలు 39.

ఈ లోపు లెక్కరర్ రావటంతో తన పరిశీలనను ఆపింది

ఎక్కువగా అందరూ టాప్స్, లేగ్గిన్స్ వేసుకున్నారు.. తనలా ఇద్దరు, ముగ్గురే డ్రస్సులు వేసుకున్నారు..

అందరూ జుట్టు విరబోసుకునే ! అలా జుట్టు వదిలి వెయ్యటమంటే అమ్మకు అస్సలు ఇష్టం ఉండదు. ఎప్పుడో ఒకసారి తప్ప తను అలా చెయ్యదు..జడ వేసుకుంటుంది.

అందుకే కొందరు అదోలా చూస్తున్నారు..

అయినా పట్టించుకునే మనస్తత్వం కాదు. మనమెలా ఉండాలో మన మేమి నిర్ణయించుకోవాలి, ఎదుటి వారి కోసం కాదు. ఇప్పుడు అందరూ ఎదుటి వారి కోసమే బ్రతుకు తున్నారు

పిచ్చి ముఖమా అంది మనసు.

నిజమే. అలాగే ఉంది. ప్రపంచం.

ఆ రోజు ఎక్కువ పరిచయాలతోనే గడిచిపోయింది. సాయంత్రం చిన్నన్నయ్య వరుణ్ వచ్చి ఇంటికి తీసుకు వచ్చాడు.

“ఎలా జరిగింది? అన్నాడు” దారిలో

జరిగిందంతా పూస గుచ్చినట్లు చెప్పింది.. కిరణ్ అన్నయ్య ముందే చెప్పాడు. రాగింగ్ నామినల్ హా!” అని నవ్వింది..

“నానమ్మ, కూర్చో మన్నా ఊరికినే కూర్చో దే ! ఉన్నంత సేపూ ఏదో ఒకటి చేస్తూనే ఉంటుంది .. అందుకే నువ్వు ఎప్పుడూ ఆవిడకు అత్తయ్యలా చుడవు అమ్మలా చూసుకుంటావు”

“పెద్దవాళ్ళు పని చేసి పెట్టారా లేదా అని చూడకూడదు. ఆత్మీయత పంచారా లేదా అన్నదే గమనించాలి, వాళ్ళ జీవితమంతా కష్టపడి పిల్లలును పెంచి ఉంటారు. ఎన్నో కష్టాలు పడి ఉంటారు. ఈ వయసులో మనం వాళ్ళను కష్టపెట్టకూడదు “ అంది మధురిమ

అలా ఆ సాయంత్రం గడిచిపోయింది

★★★★★★.

ఓ మధ్యాహ్నం క్యాంటిన్ లో కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు ప్రవాహ ,ధృతి .

మేము ముగ్గురం. అన్నలు ఇద్దరూ ECE అందుకే నేను ఆ బాటే పట్టాను . ఇద్దరికీ చదువుతుండగానే కాంపస్ సెలక్షన్లలో ఉద్యోగాలు వచ్చేసాయి.

రెండేళ్ళ తర్వాత అమ్మా నాన్న వాళ్ళకి పెళ్ళిళ్ళ చేసేసారు. పెద్ద వదిన కూడా సాఫ్ట్వేర్, చిన్న వదిన మాత్రం ఎం బి ఏ చేసింది. పెళ్ళయిన రెండు సంవత్సరాలకే మా అత్తయ్య భర్త గుండెనొప్పితో చని పోయారు. అప్పటి నుంచి అత్తయ్య మా దగ్గరే ఉంటుంది . బాబాయిలందరి బాధ్యత నాన్నే తీసుకుని వాళ్ళని చదివించారు .

అన్నయ్యలు కూడా మాతోనే అందరం కలిసే ఉంటాము . అప్పటి దాకా మౌనంగా అలా వింటున్న ప్రవాహ నోరు వెళ్ళ బెట్టింది. ఈ కాలంలో ఉమ్మడి కుటుంబాలు ఎక్కకు ఉన్నాయే? పెళ్ళి చేసుకున్నామా , వేరే కాపురం పెట్టామా అన్నట్లే ఉంది పరిస్థితి..

అదంతా అమ్మ వల్లే ,నాన్నగారిది అమ్మది అయిన సంబంధం కుడా కాదు . తాతయ్య నానమ్మ చూసి మంచి కుటుంబం అని చెబితే చేసుకున్నారు .అసలు వాళ్ళు ఇద్దరు ఎప్పుడు గొడవలు పడటం మేము చూడలేదు అంటే నువ్వు నమ్మాల్సిందే .

అంతా వింతగా ఉందే నువ్వు చెబుతుంటే !

అవునా !

మా అత్తయ్యని కుడా చెల్లిలా చూసుకుంటుంది మా అమ్మ

ఆహా !

సరే నీ విషయం చెప్పు ..

“లేక్కపెట్ట లేనంత ఆసి అమ్మకు . అమ్మను పెళ్ళి చేసుకుని నాన్న ఇక్కడే ఉండిపోయాడు .అసలు నాన్న వయపు వారు ఎవరో ఏమిటో కూడా తెలియదు .ఎప్పుడన్నా అడిగినా చెప్పారు

నువ్వు కాలేజీలో ఫస్టు అయితే నేను మా కాలేజీలో ఎప్పుడు లాస్టు లో ఉండేదాన్ని .నాకు చిన్నపటినుండి చదువు మీద ఆసక్తి లేదు .

నాన్న వ్యాపారాలలో బిజీ , అమ్మ వ్యాపకాలలో బిజీ, నేను ఆయాల చేతుల్లోనే పెరిగాను .ప్రేమ రాహిత్యమే నా జీవితమంతా . దానికోసమే నేను ఆరాటపడుతూ ఉంటాను .తొందరగా మనుషులను నమ్మేస్తాను . తెలిసాక దూరంగా ఉంటాను . నిన్ను చూడాగానే ఎంతో ఆనందం అనిపించింది .ఇక నీతో మాట్లాడాక అది రెట్టింపు అయ్యింది .అందరూ నా డబ్బు చూసి స్నేహం చేసే వాళ్ళే , నువ్వు ఒక్కదానివే దానికి అతీతంగా ఉన్నావు అనిపించింది .”

“ఒక్క రోజులోనే నా గురించి అంత అంచనా వేశావు?” అంది ధృతి నవ్వుతూ

-ఇంకా ఉంది

